

संस्कृत -

साम्प्रतम्

(Sampratam means "Current")

(संस्कृतमासिकी पत्रिका)

वर्ष : १८ अङ्क : २०५

जून - २०२३

EKLAVYA SANSKRIT ACADEMY

Registered under RNI No. GUJMUL/2006/17235. Published on 5th of every month. Permitted to post at Ahmedabad PSO on 7th of every month under Postal Regd.No. GAMC- 1553/2022-2024 issued by SSP Ahmedabad. Valid upto 31-12-2024. containing 8 pages ₹ 10

धन्यवादः... संस्कृतसाम्प्रतं पत्रिका सप्तदशवर्षेभ्यः प्रतिमासं संस्कृताभिमानिनां सेवायां प्रकाशयते ।
संस्कृताभिमानिनां भवतां सहयोगेन सरस्वतीमातुः कृपया च पत्रिकायाः यात्रा अष्टादशे वर्षे आरभ्यते ।
एतस्मिन् प्रसङ्गे वयं ग्राहकानां सहयोगिनां च ऋणं स्वीकुर्मः धन्यवादाश्च व्याहरामः । सम्पादकः

चिन्तनम्

सतीशः गज्जर

अपूर्णं शिल्पम् - विवाहः

ब्रह्मणा कृता स्त्रीपुरुषयोः निर्मितिः काचित् कलाकृतिः इव धरातले शोभते । ततः एव विविधानां काव्यानां रचना अभवत् । स्त्रीणां पुरुषाणां च विविधाः चेष्टाः अपि सांसारिकाः अलङ्काराः एव । रसिकजनेभ्यः एतत् सर्वं रोचते । यस्मिन् समाजे रसिकजनानां सङ्ख्या अधिका भवति सः समाजः प्रायः स्वस्थः भवति । सामाजिकस्य स्वास्थ्यस्य आधारः रसः अस्ति । स्त्री-पुरुषयोः परस्परं दिव्यम् आकर्षणम् अपि रसेन प्रतिष्ठां प्राप्नोति । सः रसः नितरां शुष्कं जीवनं पल्लवितं करोति । ईश्वरेण मनुष्याय एतत् सर्वं प्रदत्तम् । ईश्वर ! धन्यवादः !!

एवमेव वर्तते चेत् मनोभङ्गः कलहः वा किमर्थम् ? तस्य मूलं कुत्र निगूढम् अस्ति ? वस्तुतः ब्रह्मणा स्त्री-पुरुषयोः निर्माणं कृतम्, न तु भर्तुः भार्यायाः च ! पुनः सावधानाः भवन्तु भवन्तः । विशेषतः ज्ञातव्यं यत् ब्रह्मा पुरुषं निर्मितवान्, पतिं नैव । तथैव सः स्त्रीं निर्मितवान्, पत्नीं नैव । प्रजोत्पत्तेः निर्माणं भगवता कृतम्, परन्तु विवाहस्य निर्माणं मनुष्यैः कृतम् । मनुष्यः अपूर्णः शिल्पी अस्ति । अतः तस्य शिल्पम् अपि पूर्णतः गुणसम्पन्नं न भवति । वाक्यभेदेन वक्तुं शक्यते यत् रसः ईश्वरेण दत्तः उपहारः अस्ति, परन्तु गृहस्थजीवनं बुद्धिमद्भिः निर्मितं मृण्मयं भवनम् अस्ति । रसः गुणवान् अस्ति - आत्मसंतुष्टिकरः अस्ति । भवनं सुन्दरम् अस्ति, तथापि क्षणभङ्ग-गुरम् अस्ति । दम्पत्योः कलहस्य मूले एषा मानवनिर्मिता व्यवस्था वर्तते । अतः एव विवाहस्य वैशिष्ट्येन सह तस्य मर्यादा अपि ज्ञातव्या । बहुत्र विवाहः शृङ्खलायाः कार्यं करोति । सा शृङ्खला कुत्रचित् स्वर्णमयी भवति । तदा मूढः समाजः चिन्तयति - एते सुखिताः सन्ति ।

वयं विवाहव्यवस्थां सपदि परिवर्तयितुं - परिहर्तुं वा न शक्नुमः । कः उपायः ? एतां व्यवस्थां स्नेहेन (रसेन) मिश्रयितुं शक्नुमः । वैवाहिकं जीवनं मनुष्याय स-रसं जीवितुम् अवसरम् अपि ददाति । परन्तु तदर्थं विशिष्टं ज्ञानं न ददाति । तत् तु मनुष्येण एव सम्पादनीयम् ।

विवेकानन्दः क्रूरजन्तवः च

स्वामी विवेकानन्दः (१८६२-१९०२) रामकृष्णपरमहंसस्य शिष्येषु प्रमुखः आसीत् । तदीयं पूर्वाश्रमीयं नाम नरेन्द्रनाथः इति । आध्यात्मिकमार्गेण भारतस्य जागरणं सः स्वस्य जीवितस्य लक्ष्यं कृतवान् आसीत् । शिकागोनगरे (१८९३) धर्मसंसदि तेन कृतम् अपूर्वं भाषणं जगद्विख्यातं जातम् । सः भारतस्य वैशिष्ट्यं विदेशीयं जगत् ज्ञापयितुम् अपि प्रयासं कृतवान् ।

गुरुवर्यस्य रामकृष्णपरमहंसस्य दिवङ्गतेः अनन्तरं विवेकानन्दः तदीयान् सन्देशान् सर्वत्र प्रसारयितुं देशे प्रवासं कृतवान् । कदाचित् सः वाराणस्यां निर्जनेन मार्गेण गच्छन् आसीत् । तदा कश्चन धृष्टानां वानराणां गणः तम् अन्वसरत् । सः गमनवेगम् अवर्धयत् । वानराः अपि वेगेनैव तम् अनुसृतवन्तः यदा तेन धावितं तदा ते अपि अनुसृत्य धावितवन्तः । विवेकानन्द-वानरगणयोः मध्ये स्थितम् अन्तरं क्षणे क्षणे न्यूनीभवत् आसीत् । तावता मार्गपाश्वे उपविष्टः कश्चन संन्यासी उच्चस्वरेण अवदत् - “मा धाव ! तान् धृष्टान् सम्मुखीकुरुष्व” इति ।

विवेकानन्दः झटिति धावनं स्थगितवान् । वानराः तत्समीपम् आगताः एव । विवेकानन्दः तान् तीक्ष्णदृष्ट्या अपश्यत् धैर्येण । एतस्मात् भीताः ते वानराः सर्वे ततः पलायितवन्तः क्षणाभ्यन्तरे एव ।

न्यूयॉर्कनगरे एतां घटनाम् उदाहरन् स्वामी विवेकानन्दः अवदत् - “मया इतः उत्तमः पाठः पठितः - अपायः धैर्येण सम्मुखीकरणीयः इति । वयं यदि समस्यातः दूरं गच्छेम तर्हि वानराः इव ताः अपि अस्मान् अनुसरिष्यन्ति । ततः विमुक्तिः प्राप्तव्या चेत् आदौ आत्मा जेतव्यः । अस्माभिः कष्टानि धैर्येण सम्मुखीकरणीयानि । धीरः एव जीवति । कापुरुषः जीवने किमपि साधयितुं न अर्हति” इति ।

विवेकानन्दः यथा बुद्धिमान् तथैव धीरः अपि । सत्त्ववान् सः भीतिं सर्वथा न जानाति स्म । देशस्य भव्योदकविषये सः आशावान् आसीत् एव सर्वदा । तथापि अत्रत्यानां स्वार्थपरतां देशस्य दुरवस्थां च मनसि आकलयता तेन कदाचित् महान् विषादः प्राप्तः । विषण्णमनस्कः सः अरण्यं प्राविशत् । आहारसेवन-चिन्ताम् अपि अकुर्वन् सः समग्रं दिनं निरुद्देशम् अरण्ये अटितवान् । किमर्थं जीवनीयम् इति प्रश्नः तं बाधते स्म । अटनात् चिन्ताभरतः च श्रान्तः सः कस्यचित् वृक्षस्य अधः उपाविशत् । सूर्यः अस्तं गतः । तत्र सर्वत्र अन्धकारः प्रसृतः । अन्धकारे तेन प्रकाशमाने उभे नेत्रे दृष्टे । कश्चन क्रूरः व्याघ्रः गुल्मतः निर्गत्य तस्य समीपम् आगच्छत् ।

एतत् दृष्ट्वा विवेकानन्दः किं पलायनसूत्रं पठितवान् ? अथवा प्राणरक्षणाय सः वृक्षम् आरोहत् ? न । सः शान्ततया निश्चलतया च तत्रैव उपाविशत् - ‘अहं यदि एतस्य आमिषत्वं प्राप्नुयां तर्हि तत् मम परमं सौभाग्यम् एव’ इति चिन्तयन् । अन्तिमः क्षणः आसन्नः इति भावयन् सः देवध्यानम् अकरोत् ।

सः क्रूरः व्याघ्रः सकृत् तीक्ष्णदृष्ट्या तम् अपश्यत्, मन्दं ततः निरगच्छत् च । अनन्तरम् अपि विवेकानन्दः ततः न उत्थितः । तेन चिन्तितं यत् अचिरात् एव खादनेच्छां प्राप्य सः व्याघ्रः सपरिवारं पुनः अपि आगच्छेत् इति । किन्तु तस्य चिन्तनस्य अनुगुणं व्याघ्रः तु पुनः न आगतः एव ।

आर्योक्तिः वदति यत् यदि अस्मासु भीतिः न भवति तर्हि भीतेः कारणानि स्वयम् एव अपगच्छन्ति ।

डॉ. वासुदेवः पाठकः 'वागर्थः'

प्रहेलिका:

ऋणी कस्य सदा रामः ? कीदृशी स्यात् सतां मतिः ?
का निर्णयात्मिका कार्या ? मारुतेः मङ्गला मतिः ॥

नर्मदायाश्च किं नाम ? प्रकृतिः कीदृशी सदा ?
गुरु-सेवा कथं प्रार्थ्या ? रेवा रम्या समन्ततः ॥

कीदृशी शारदा माता ? कदा सेव्यश्च सद्गुरुः ?
गीता ज्ञाने कथं ज्ञेया ? सार-दा सर्वदा वरा ॥

रामायणे कथा कस्य ? का पूज्या सादरं जनैः ?
कीदृशी स्यात् सतां वृत्तिः ? रामस्य जानकी शुभा ॥

दिने प्रकाशते कश्च ? दाता भवति कीदृशः ?
कदा वरा मता भक्तिः ? मिहिरः कोमलः सदा ॥

प्रभोः किं प्रथमं नाम ? मन्त्रश्च कः परो मतः ?
कश्च कल्याणदः श्रेष्ठः ? ॐकारः प्रणवः शिवः ॥

कुत्र सज्जनता सेव्या ? कदा श्रद्धा फलान्विता ?
किं प्राप्यते शुभे कार्ये ? सर्वत्र सर्वदा शुभम् ॥

बुद्धिमान् किं त्यजेत् शीघ्रम् ? सुज्ञः दुष्टं करोति किम् ?
कः सुखी जीवने नित्यम् ? गर्वं त्यजति बुद्धिमान् ॥

त्याज्यं किं सर्वथा लोके ? कदा सज्जन-सेवनम् ?
दुष्टसङ्गस्य किं कार्यम् ? अभद्रं सर्वदा हेयम् ॥

वृषभानोस्सुता कास्ति ? कश्चास्ति पार्थसारथिः ?
कार्या सेवा कथं नित्यम् ? राधा कृष्णश्च भावतः ॥

रामदासः

रामदाससदैवाहम्
मनसा कर्मणा तथा ।
दाशरथिं विभुं वन्दे
सस्सत्त्वेन समायुतः ॥

सोमनाथः

सोमनाथं वरं पुण्यम्
महादेवं प्रधानतः ।
नाट्यप्रियं नटेशं च
'थ'वत् स्थिरं भजेन्मुदा ॥
थ - पर्वतः,

कालिदासः

का सारस्वतसारेण
लिप्ता, येन वरा कृता ।
दाक्ष्यं यस्य प्रशस्यं च
सस्सदा राजते कविः ॥
का - पृथ्वी

रामचन्द्रः

राघवो राजते राज्ये
मनःपूतं समाचरन् ।
चन्द्रवद् भक्तभक्तार्थम्
द्रवमाणं भजेद् वरम् ॥

पद्येषु, चरण(पाद)त्रये प्रश्नाः । चतुर्थे पादे प्रश्न-त्रयस्य उत्तराणि । बहुधा, चतुर्थे
पादे शब्दानां तथा आयोजनं क्रियते, यथा कापि सूक्तिः भवति ।

एतेषु श्लोकेषु, सर्वेषां चरणानां प्रथमाक्षराणां
संयोजनेन, कोऽपि विशिष्टः शब्दः, कस्यचित् वा
नामाभिधानं भवति ।

अविमारकम् (ग्रन्थपरिचयः)

✍ व्योम शाहः

(अनुवर्तते)

एतावता अङ्गद्वये अस्माभिः दृष्टं यत् कुन्तिभोजः स्वकीयायाः विवाहयोग्यायाः कन्यायाः कृते वरम् अन्विष्यति । तदैव सः मत्तगजस्य प्रहारस्य विषये ज्ञापितः । राजा रक्षकस्य तस्य पुरुषस्य (अविमारकस्य) विषये ज्ञातुं मन्त्रिणे आदेशं ददाति । अविमारकः कुरङ्ग्याम् अतीव स्निह्यति । कुरङ्ग्याः अपि सैव स्थितिः । नलिनिका अविमारकं कन्यान्तःपुरस्य रक्षिणां विषये गुप्तां सूचनां ददाति । अविमारकोऽपि प्रच्छन्नवेषेण कन्यान्तपुरं प्रविशति ।

तृतीयाङ्कस्य प्रारम्भः कन्यान्तःपुरे कुरङ्गी मार्गधिका विलासिनी इत्येतासां संवादेन भवति । चेष्टयोः परस्पर-संलापेन कुरङ्गी काशिराजस्य दूतस्य विषये जानाति । तद्विषये वार्तां कर्तुम् अमात्यः प्रस्थितः इति श्रुत्वा सा व्याकुलाऽपि भवति । नलिनिका अपि तदा तमेव वृत्तान्तं निवेदयितुं कुरङ्गीं प्रति गच्छति । सर्वं वृत्तान्तं निवेद्य प्रतिनिवर्त्तिन्या तया दृष्टं यत् कोऽपि रक्षकः तत्र कन्यान्तःपुरे नियुक्तः नास्ति यतो हि अमात्यस्तु प्रस्थितः । नलिनिका मार्गधिका च ततः निर्गते । रात्रिः आरूढा । मध्येरात्रं खड्गं हस्ते गृहीत्वा चौरवेषेण रज्ज्वा सह अविमारकः प्रविशति । एकेन एव श्लोकेन सः तारुण्यस्य कुटिलतां वर्णयति ।

“रागं विजृम्भयति संश्रयते प्रमादं दोषान् न चिन्तयति साहसम् अभ्युपैति ।

स्वच्छन्दतो व्रजति नेच्छति नीतिमार्गं बुद्धिं शुभां सुविदुषाम् अवशीकरोति ॥”

तस्य विश्वासः वर्तते यत् सर्वैः अपि साधनैः सः युक्तः, अतः सः निश्चयेन साध्यं प्राप्स्यति । अर्धरात्रे नगरस्थितिं दृष्ट्वा सः मोदते । रक्षकेभ्यः आत्मानं रक्षन् सः शनैः शनैः प्रासादं प्रविशति । उपरि आरोहणं कर्तुं सः रज्जुं क्षिपति । यथा संदिग्ध-कार्येषु वयम् ईश्वरनामस्मरणं कुर्मः, तथैव अत्रापि भासेन तादृशानि लघूनि वाक्यानि अविमारकमुखोद्गतानि स्थापितानि । तद्यथा -

“नमः प्रजापतये । नमः सर्वसिद्धेभ्यः । प्रसीदन्तु बलि-शम्बर-महाकालाः । विजृम्भतां रात्रिः । वर्धतां निद्रा । अनुमन्यतां पद्मा । लयं गताः सर्वविघ्नाः भवन्तु । हताः परिपान्थिकाः भवन्तु । जयतु भगवती कात्यायिनी ।” इत्युच्चार्य प्रथमेन एव प्रक्षेपेण रज्जुः संसक्ता । अत्र एकम् उत्तमं श्लोकम् उच्चारयति अविमारकः ।

“यत्ने कृते यदि न सिद्ध्यति कोऽत्र दोषः । को वा न सिद्ध्यति ममेति करोति कार्यम् ।

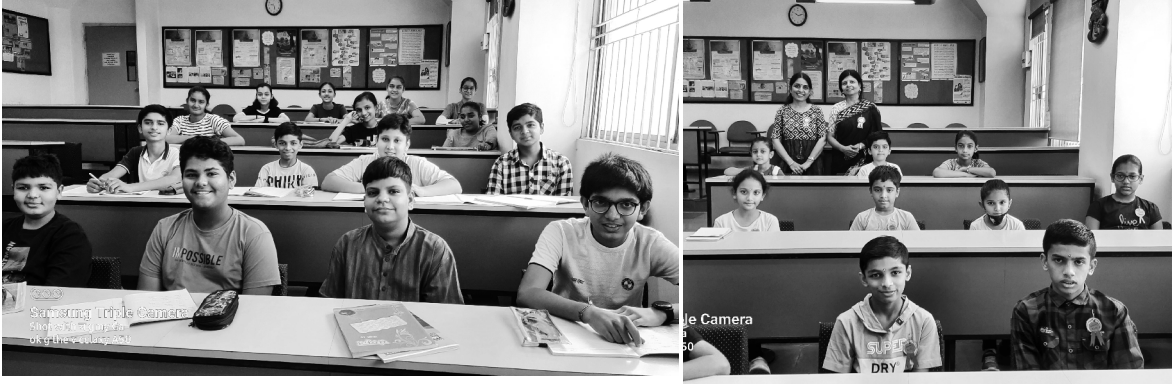
यत्नैः शुभैः पुरुषता भवतीह नृणां दैवं विधानम् अनुगच्छति कार्यसिद्धिः ॥

रज्ज्वा आरोहन् राजकुलस्य शोभां दृष्ट्वा सः स्तब्धः । क्रमेण सः कन्यापुरं प्रविशति । तत्रैव सः नलिनिकां दृष्ट्वा सन्तोषम् अनुभवति । नलिनिकया अविमारकस्य कृतेऽपि शयनीयं सज्जीकृतम् । कुरङ्गी शयनं करोति स्म । अविमारक-नलिनिकयोः सम्भाषणेन सा जागरिता । किञ्चिद् व्याकुला सा नलिनिकाम् आलिङ्गितुम् आह्वयति । नलिनिका तु प्रपञ्चेन अविमारकम् एव आलिङ्गितुं प्रेषयति । आलिङ्गनकाले नलिनिकां पार्श्वस्थां स्वयं च अविमारकम् आलिङ्गिता इति ज्ञात्वा सा भीता सलज्जा च । तावति एव काले धात्री आगत्य सूचयति यत् अविमारकस्य कुरङ्ग्याश्च कृते शयनीयम् अभ्यन्तरमण्डपे रचितम् । तौ तत्रैव गच्छेताम् ।

(क्रमशः....)

मासवार्ता:

सम्पन्नः संस्कृतग्रीष्मवर्गः

मईमासस्य १ दिनाङ्कतः ११ दिनाङ्कपर्यन्तम् एकलव्य-संस्कृत-एकेडेमीसंस्थाने संस्कृतग्रीष्मशिविरस्य आयोजनम् अभवत्। शिविरेऽस्मिन् Sr.Kg. तः ८ कक्ष्यायाः छात्राणां कृते बालसंस्कृतवर्गाः, दशमकक्ष्यायाः छात्राणां कृते संस्कृतव्याकरणवर्गाः च आयोजिताः। डॉ. मिहिरः उपाध्यायः, श्रीमती सङ्गीता मिस्त्री, श्रीमती अमी गोहेलः च शिक्षकत्वेन छात्रेभ्यः मार्गदर्शनं प्रायच्छन्। संस्कृतस्य अध्ययनेन छात्राः सन्तुष्टाः आसन्।

सम्पन्नः संस्कृतग्रीष्मवर्गः

एकलव्य-संस्कृत-एकेडेमीसंस्थानस्य सहयोगेन अहमदाबादनगरे शिवानन्दाश्रमे संस्कृतग्रीष्मवर्गस्य आयोजनम् अभवत्। परमपूज्यानाम् अध्यात्मानन्दचरणानां पुण्यस्मृतिम् अधिकृत्य आयोजितेऽस्मिन् संस्कृतवर्गे २५ छात्राः संस्कृतभाषायाः अध्ययनम् अकुर्वन्। सुश्री रागिणिः गोवाडिया, सुश्री वि.भागेश्री च वर्गस्य सफलं सञ्चालनम् अकुरुताम्।

सम्पन्नौ संस्कृतभाषाशिक्षणस्य वर्गौ

संस्कृतभाषायाः अध्ययनं कर्तुम् इच्छुकानां संस्कृतरसिकानां कृते एकलव्य-संस्कृत-एकेडेमीसंस्थाने संस्कृतभाषाशिक्षणस्य विविधस्तरीयाः अभ्यासक्रमाः आयोज्यन्ते। अभ्यासक्रमेऽस्मिन् फरवरीमासस्य १५ दिनाङ्कतः मईमासस्य १५ दिनाङ्कं यावत् संस्कृतभाषाशिक्षणस्य प्रथमस्तरस्य तृतीयस्तरस्य च अभ्यासक्रमः प्राचलत्। अभ्यासक्रमेऽस्मिन् ४२ छात्राः संस्कृतभाषायाः अध्ययनम् अकुर्वन्। डॉ. मिहिरः उपाध्यायः छात्रेभ्यः मार्गदर्शनं प्रायच्छत्।

कृपया हसन्तु

रमणः - (नमनं प्रति) एते 'वाघ-बकरी' इति चायस्य विक्रेतारः किं विचिन्त्य चायस्य नाम 'वाघ-बकरी' इति स्थापितवन्तः स्युः ।

नमनः - प्रातः एकत्र उपविश्य चायं पिबन्तौ दम्पती दृष्ट्वा एव एते स्वस्य चायस्य नाम 'वाघ-बकरी' इति स्थापितवन्तः ।

★ ★ ★ ★ ★

नमनस्य मिष्टान्नस्य आपणः आसीत् । किन्तु सः स्वापणे- “आलुकं स्वीकुर्वन्तु... आलुकम्..” इति उच्चैः उद्घोषयन् आसीत् । एतत् श्रुत्वा कश्चन ग्राहकः अवदत्- “किन्तु अत्र तु मिष्टान्नम् अस्ति ।” एतत् श्रुत्वा नमनः अवदत् - “तूष्णीं तिष्ठ ! अन्यथा मक्षिकाः आगमिष्यन्ति ।”

★ ★ ★ ★ ★

कक्ष्यायाः समाप्तेः अनन्तरम्....

शिक्षकः - (छात्रान् उद्दिश्य) किमपि प्रष्टुम् इच्छन्ति चेत् भवन्तः प्रष्टुं शक्नुवन्ति ।

नमनः - आचार्य ! भवान् कं विषयं पाठयन् आसीत् ?

★ ★ ★ ★ ★

पत्नी - (पतिम् उद्दिश्य) पाकशालातः आलुकानि आनयतु भोः ।

पतिः - सर्वत्र अन्वेषणं कृतवान् किन्तु आलुकं कुत्रापि न दृश्यते ।

पत्नी - अहं पूर्वमेव जानामि स्म यत् भवान् किमपि कर्तुं न शक्यति, अतः अहं पूर्वमेव सर्वाणि आलुकानि आनीतवती आसम् ।

सुभाषितम्

- संस्कृतविकिपीडियाजालस्थानात्

धर्मादर्थः प्रभवति धर्मात् प्रभवते सुखम् ।

धर्मेण लभते सर्वं धर्मसारमिदं जगत् ॥

तात्पर्यम् - धर्मात् धनं वर्धते । धर्मात् सुखस्य अपि वृद्धिः भवति । धर्मेण व्यवहियते चेत् सर्वमपि प्राप्यते । एवम् इदं जगत् धर्मसारभूतं विद्यते ।

धीराः शोकं तरिष्यन्ति लभन्ते सिद्धिमुत्तमाम् ।

धीरैः सम्प्राप्यते लक्ष्मीः धैर्यं सर्वत्र साधनम् ॥

तात्पर्यम् - धीराः महदपि दुःखं सहन्ते । श्रेष्ठां सिद्धिं प्राप्नुवन्ति । ऐश्वर्यमपि प्राप्नुवन्ति । धैर्यं सर्वत्र साधनमस्ति ।

धृतिः क्षमा दमोऽस्तेयं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ।

धीर्विद्या सत्यमक्रोधो दशकं धर्मलक्षणम् ॥

तात्पर्यम् - धैर्यं, क्षमा, बाह्येन्द्रियनिग्रहः, बुद्धिः, विद्या, सत्यं, शान्तिः - एते दश धर्मस्य लक्षणानि ।

न दैवमिति सञ्चिन्त्य त्यजेदुद्योगमात्मनः ।

अनुद्यमेन कस्तैलं तिलेभ्यः प्राप्तुमर्हति ॥

तात्पर्यम् - सर्वं दैवाधीनमिति विचिन्त्य प्रयत्नम् अकुर्वद्भिः न उपवेष्टव्यम् । प्रयत्नेन विना तिलात् तैलं न प्राप्यते ।

ज्ञानसरित्

श्यामः पटेलः ✍

पक्षिणां पिच्छेषु कुतूहलम् – मयूरपिच्छं सुन्दरतायाः मृदुतायाश्च प्रतीकम् अस्ति । पक्षिणां पिच्छानि दर्शनीयानि तु भवन्ति एव । तेषां स्पर्शोऽपि रोमाञ्चकः भवति । पिच्छं खगानाम् उपयोगि अङ्गम् अस्ति । यथा मनुष्येषु पशुषु च नखकेशादिकं भवति तथा पक्षिषु पिच्छानि भवन्ति । एतानि पिच्छानि एव पक्षिभ्यः रङ्गं रूपं च ददति । किन्तु पिच्छानि कुतः निर्मितानि ? अद्य तज्ज्ञातुं यतामहे ।

बीटा-केरिटिन-द्रव्यतः पिच्छानां निर्माणं भवति । उड्डयितुं तु पिच्छानि अपेक्ष्यन्ते किन्तु शैत्यात् घर्मात् तथा च अल्ट्रा-वायोलेट-किरणेभ्यः आत्मानं रक्षितुमपि पिच्छानि आवश्यकानि । किन्तु सर्वासां पक्षिप्रजातीनां पिच्छानां रचना विभिन्ना भवति । तेषां रचनायां शलाका इव एकां धुरिकाम् उभयतः मृदवः तन्तवः समानरूपेण भवन्ति । सा धुरिका पक्षिणः शरीरेण सह युक्ता भवति । पिच्छस्य एषा धुरिका उपरिभागात् मृदुभिः तन्तुभिः मृद्वी भवति किन्तु मूले यष्टिका इव दृढा भवति ।

पक्षिणां शरीरस्योपरि प्रथमस्तरे लघूनां पिच्छानाम् आवरणं भवति । तानि पिच्छानि एव शैत्यात् घर्मात् च रक्षणं प्रददति । तेषां पुच्छेषु द्वित्राणि दीर्घाणि पिच्छानि भवन्ति । महत् आश्चर्यं तु तद् अस्ति यत् विभिन्नरङ्गैः रञ्जितानि पिच्छानि दृश्यन्ते तेषु रङ्गाः एव न भवन्ति । तत्र कोषिकानां व्यवस्था तादृशी भवति यतः ताः कोषिकाः रङ्गानां परावर्तनं कुर्वन्ति । येन वयं तानि पिच्छानि रङ्गयुक्तानि पश्यामः ।

पिच्छम् – feather

शब्दमञ्जूषा

परस्तात्	परे	beyond
विवर्तः	नृत्य	whirling/dancing
निवत्	घाटी	valley
सन्नहनम्	सज्ज होना	equipping oneself
तुन्दिलः	तोंदवाला	fat-bellied
आकुलः	आकुलित होना	agitated
घ्रिवनम्	थूकना	spitting
कल्लोलः	तरंग	waves
कोलाहलः	कोलाहल	commotion
पलितम्	धुमैला	grey
पञ्चबाणः	कामदेव	Kamdev
प्रलापः	बक-बक करना	talk
वारिवाहः	मेघ	cloud
सूरः	सूर्य	sun

किं भवन्तः जानन्ति ?

- एतेषु कः देवः 'मृत्युञ्जयः' इति सज्जया विभूषितः वर्तते ?
(क) अग्निः (ख) विष्णुः (ग) शिवः (घ) कामः
- असुराणां गुरुः कः आसीत् ?
(क) शुक्राचार्यः (ख) कृपाचार्यः (ग) द्रोणाचार्यः (घ) शङ्कराचार्यः
- देवानां गुरुः कः आसीत् ?
(क) बृहस्पतिः (ख) शुक्रः (ग) विश्वामित्रः (घ) धौम्यः
- गौतमबुद्धस्य पूर्वतनं नाम किम् आसीत् ?
(क) शुद्धोदनः (ख) राहुलः (ग) सिद्धार्थः (घ) वर्द्धमानः
- जैनधर्मस्य प्रथमः तीर्थङ्करः कः आसीत् ?
(क) महावीरः (ख) अजितनाथः (ग) सम्भवनाथः (घ) ऋषभदेवः
- भगवतः महावीरस्य बाल्यकालस्य नाम किम् आसीत् ?
(क) सिद्धार्थः (ख) वर्द्धमानः (ग) सोमप्रभः (घ) चन्द्रप्रभः
- गुरुनानकदेवस्य बाल्यकालस्य नाम किम् आसीत् ?
(क) नानकरामः (ख) नानकचन्दः (ग) लहणा (घ) मरदाना

अस्माकम् आगामिकार्यक्रमाः

Online / Offline
Admission Open

संस्कृतभाषाशिक्षणम् First Level

Date : 5/6/23 to 28/8/23
Day : Mon-Wed-Fri
Time : 6:30pm to 8:00pm
Fees : 6000/-

Second Level

Date : 6/6/23 to 28/9/23
Day : Tue-Thur
Time : 7:00am to 8:30am
Fees : 6000/-

contact: Dr Mihir Upadhyay, 98246 16237

संस्कृत-

साम्प्रतम्

नमस्कारः

यदि भवन्तः “साम्प्रतम्” मासिकीपत्रिकायाः ग्राहकाः
भवितुम् इच्छन्ति तर्हि अधोलिखिते सङ्केते धनं प्रेषयन्तु ।

ग्राहक शुल्कम्

वार्षिकं रू - 100
द्वैवार्षिकं रू - 175
त्रैवार्षिकं रू - 250
अङ्कमूल्यं रू - 10

Online

संस्कृतभाषाशिक्षणम् Forth Level

Date : 6/6/23 to 28/8/23
Day : Mon-Wed-Fri
Time : 7:00am to 8:30am
Fees : 7000/-

Admission Open 2023-24

Value Education Through
Sanskrit

बालसंस्कृतवर्गः

(Class SKg to 8)

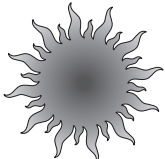
Online / Offline

Date : 11/6/23 to 24/3/24
Day : Sunday
Time : 11:00am to 12:30pm (IST)
Fees : 7000/-

contact: Dr Mihir Upadhyay, 98246 16237

प्रियवाचकाः

- भवतां समीपे यदि पत्रिकायां प्रकाशनयोग्याः लेखाः, कथाः, हास्यकणिकाः वा सन्ति तर्हि कृपया प्रेषयन्तु ।
- पत्रिकायाः विषये सूचनम् अपि स्वीकार्यम् अस्ति ।

**EKLAVYA
SANSKRIT
ACADEMY**

॥ जयतु संस्कृतं जयतु भारतम् ॥

Published, Printed and Edited by Dr. Mihir Upadhyay

For. Eklavya Sanskrit Academy

Core House, Off CG Road
Ahmedabad 380 006 India

Fax: (91) 79 26563681

Mobile: (91) 98246 16237

e-mail: mihiresa@gmail.com

web: www eklavyasanskritacademy.org

Printed at :- Print Vision Private Limited, Print Vision House, Jay Gujarat Fruit Lane, Ambawadi Market, Ahmedabad, Gujarat 380006